

בהיותי בקודש פנימה הצגתי לפני מרן זי"ע קושיה חמורה על דברי המהרש"א במסכת יומא (כב:). הגמרא אומרת שם כי 'דוד בשתיים ולא עלתה לו', ופריך 'והא איכא נמי מעשה דבת שבע' ומתרגמת: 'התם אפרעו מיניה, דכתיב (ש"ב יב, ו) ואת הכבשה ישלם ארבעתיים, ילד אמנון תמר ואבשלום'. וכותב ע"ז מהרש"א וז"ל: 'ומסיק דאיפרעו נמי מגופיה שנצטרע כו'. נראה בזה שאמר 'ישלם ארבעתיים' כדין הגונב צאן של חבירו וטבחו וישלם חמשה, שהיינו הא' שהוא הקרן ועוד ארבעתיים נוסף. והכא נמי בת שבע שנלקחה מבעלה הוי כעין גניבת הכבשה, ולזה נפרע דוד מגופיה שנצטרע דוגמת הקרן, ועוד ד' ילדיו נוסף. והתמיהה עולה מאליה שהרי מפורש בקרא (שמות כא, לז) כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה - הרי שעל שה משלמים רק ארבע, וכיצד כותב מהרש"א שמשלמים חמשה?

לשמע הקושיא אמר לי מרן ז"ל: "אפשר קען מען צואווארטן א מינוט צוויי", והרהר כמה רגעים ואמר בענוות-קדשו: "אנסה לומר תירוצי וכבודו יגיד אם יכולים לתרץ כן"... והשיב מרן ז"ל כך: גם בגונב שה משלם חמשה, כי הבזיון שהיה לו בעת הגניבה (כפרש"י שם בשם חז"ל) נחשב כמו עוד תשלום של שה, ויחד עם הארבע שמשלם נחשב כמו חמשה, וממילא מבוארים היטב דברי מהרש"א ודפח"ח.

קשה עלי פרידתכם

גם אחר שיצא כ"ק מרן זי"ע בניסן תשי"ז להשתקע בשיכון סקווירא אותו הקים ויסד בקדושה ובגבורה עילאית, המשיך הרב מביליץ זצ"ל להגיע תמידין כסדרן להתחמם כנגד אור צח ומצוחצח על שבתות ומועדים לשמחה - כשהוא מתארח אצל קרוביו הרה"ח ר' שלמה יצחק האפמאן ע"ה הנ"ל

היקר לו מכל שימשיך ללמוד עמו בשיעורים פרטיים בביתו. פעמים הרבה היה כ"ק רבינו מגיע לביתו של הביליצער רב זצ"ל, ולמדו יחדיו הל' מליחה ביו"ד, וגם מסכת שבת.

במשא ומתן של תורה

כל ימיו היה הגה"צ מביליץ זצ"ל רואה לעצמו זכות על שזכה ללמד את כ"ק רבינו, והיה מדבר בהערצה אודות תלמידו החביב: "רואים עליו שהוא דעם רבי'נס א זוהן" היה מפטיר מול גינוני הקדושה של הנסיך האציל לממלכת סקווירא. "יש לו זייער א גוטן קאפ ולמד בהתמדה רבה" היה אומר לחסידים שביקשו להציל מפיו דבר על התקופה ההיא. "אביו הקדוש השגיח עליו בשבע עיניים ולא רצה שבנו יצא לרחובה של עיר, אבל לא נתן לי הוראות מיוחדות אודות הלימוד עם בנו".

עקב היותו מלמדו להועיל של הבן-יקר, היה כ"ק מרן ז"ל משוחח עם הביליצער רב זצ"ל בדברי תורה כל פעם שנכנס לקודש פנימה, בסוגיות של הגמרא והשו"ע שלמד עם כ"ק רבינו שליט"א. מספר בנו מ"מ הרה"ג ר' פינחס שטערן שליט"א אבד"ק ביליץ: "זוכרני שכל פעם שנכנס אבי זצ"ל לקו"פ, שמח מרן זי"ע לקראתו וממש החיה עצמו ממנו. היה משוחח ומפלפל אתו באריכות בתורה וחסידות, וכמה פעמים נצטויתי להביא ספר מן הארון כדי לעיין בפנים. פעם אף שלחני מרן זי"ע לביהמ"ד לחפש ספר מסויים שלא היה בחדר-קדשו". פעם סיפר מרן ז"ל להגה"צ מביליץ זצ"ל שכשישב קעסט באוסטילא אחר נישואיו, למד עם חותנו הרה"ק רבי פיניע'לע זי"ע שו"ע יורה דעה, וכעת כעבור שלושים שנה מאז היה מרן ז"ל אומר: "מ'האט געלערנט אזוי קלאר אז ביו"ז היינטיגן טאג קען איך עס נישט פארגעסן!".

גרגיר נפלא אחד מחידושי-תורתו של כ"ק מרן זי"ע, סיפר הגה"צ מביליץ זצ"ל בהודמנות: "פעם

חברת תהלים "שירת יוסף" דשיכון סקווירא

בגילה ובצהלה, מעומק הלב בוקעת ועולה, ברכות והודאות סלה, לידינו האבך הנלהב הנודע לשם ולתהילה, למען הרמת קרן תשביר כביר המעש והפעולה, לב זהב נחמד ונעים ואוצר סגולה, האי גברא רבא, צנתר ודדבא, המופלג בהפלטת חכמים, משליך נפשו מנגד לטובת מאות ילדי התהלים בסבר פנים יפות לילות וימים מוה"ר פינחס שפיטצער הי"ו - יו"ד חברת התהלים ומוח"ס "מבואו ועד צאתו" לרגל השמחה במעונו בהולדת בנו יקירו כמר ישראל שי' למזלא טבא וגדיא יאה

אשריך ר' פינחס ואשרי חלקך כאשר הבל פיהם של מאות תשב"ד אומרי תהלים בוקע רקיעים מדי שבת!

בדין הוא שיטול שכרו, לראות בנים ובני בנים הולכים לאורו, ולהשפיע תמיד לזולת מנועם טוב אצרו, ולהיות טוב ומטיב לאחרים, ולהמשיך ביתר שאת במפעלותיו הכבירים, עד עמוד כהן צדק לאורים.

פאבר'ס ארנ'ק ר'ג'י אלהי; פאראג'נס מאות פיל'דים אשתתפ' "חברת תהלים" פאפ'נס אלאו